

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony
decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis.
ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue]
docto eos digne legenti. predicanti. aut ...**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

Sermo. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

Domica infra octa.nativitatis christi

vit iniquis cogitationes suas. Et Ezech.
vi. Convertemini a vijs vestris pessimis.
Verum qz multi sunt qui in his vijs decipiuntur. Traeunte in viam dyaboli credunt se transire viam domini. Nam viuētes ad supfluitatem. credit viuere ad necessitatē. Ido petendus est dñs vt doceat nos cognoscere vias suas. Intra illud ps. Vias tuas dñc demōstra mihi. Et itey. Noram fac mihi viā in q̄ ambulem.

Dixi tertio q̄ in verbis pmis scribit būr vīte necessitatē. cum dicit. Sic dicit Isaia sp̄pheta. Magna siquidem necessitas incumbit facere aliqd ex p̄cipientis autoritate precipue sp̄phere. Prophete aut̄ sunt secratarii p̄cipui dei. Ideo q̄ ipsi p̄cipiunt humiliter exequi debent? Quia ergo dirigere viam istam suader propheta Isaia. Ideo ei est obediendum. Ac si em dicat. Non solum ita via est dirigēda quia est domini. sed etiaz quia hoc suadet sp̄pha. Circa quod sciendū q̄ necessitas nobis incumbit obediendi sp̄phetis. et humilitati ratione. Primo ppter mitterentis autoritate. dñs em illos mittit et ip̄t et nunq̄ sūt Hieremie. viij. Dñs ad vos seruos meos sp̄heras. Et Math. xiiij. Ecce ego mitto ad vos sp̄phas et lapientes et scribas Qui ergo obedit nūcio obediēre debet et dño. Unde christus dicit. Qui vos audit me audit. Luce. x. Et qui vos spernit me spernit. Qui autem me spernit spernit eū qui me misit. Und Ezechielis dicitur. iiij. Dominus israel noluit audire te q̄ nolunt audire me. Secundo ppter dicens dignitatem. nō em loquuntur ex proprio sensu. sed inspirati a sp̄us sancto. iiij. Pe. i. Non voluntate humana allata est aliquādō propheteria. sed sp̄us sancto inspirati locuti sunt sancti dei homines. Proper hoc dicebat ips̄ Math. x. Non em vos estis q̄ loquimini. sed sp̄us patris vestri qui loquitur in vobis Tertio ppter doctrinā p̄betie et vtilitatez Illuminat em anima per sp̄ualem intelligentiam. iiij. Pe. i. Habem⁹ firmiore p̄ropheticum sermonē. cui bene facitis attendentes. Quarto ppter bonorum eternae glorie adeptionē. iiij. Paralip. xx. Adire prophe tis eius et cuncta venient vobis prospera. Unde dñs phariseis expozib̄as ait. Si crederetis Moysi. crederetis forsitan et

mibi. De me em ille scripturā Job. v. et Zec. xvij. Si prophetis non credent. nec si quis ex mortuis surrexerit credent. Q̄q̄ parua fides hodie adhibet scripturis p̄phetarum. quas homines mundani aut vertunt in dubium aut omnino non credunt ita esse. Sed qd mirum si seruis non creditur. cu domino non credit. Juxta illud Jobannis. Si me audierint et vos audi ent. Si sermonē meū seruauerint et re strum seruabūt. Si me persecuti sunt et vos persequent. Unde autem talis contē prus in hominib⁹ nō credēb⁹ verbis dei et prophetar̄. Certe ex defectu charitatis et dilectionis ad deum. Nam scriptum est. Quod q̄s non diligit facile cor emittit. Si cotemur agitur nō credit. ex quo pro nūbilo reputat. Cum ergo hodie homines p̄nūbilo habeant terram desiderabilem. vt dici tur in psalmo. Non mirū q̄ etiam omnia que dicunt de ea nō attendūt neq̄ credūt. Hos igitur fratres attendētes prophetā cam suāfōne. humiliter obediāmus ei. vt sic iuxta sp̄phete consiliū viam domini hoc sacro tempe dirigam? quatenq̄ p̄ cam gravidiendo sine offendiculo ad vitaz possum⁹ peruenire eternaz. Ad quā nos perducat ip̄e dñs noster ih̄s sp̄s Amen.

Dominica infra octauas nativitatis Christi

Termo. XIII.
Abat pater et ma
ter Ihesu mirantes super his. Luce. ii. cap. Dozale est omnibus regib⁹ et principib⁹ terras suas noniter in greditib⁹. vt se malis et inobedientibus rigidos et seueros per iusticiā ostendat. bonis vero et subiectis benivolos et clementes appareant. Iste em due virtutes mai me coleruant regnum. per primā irrogātur malis supplicia. per secundā aut̄ distribuuntur bonis beneficia. De his duabus virtutib⁹ dicit Prouerbior. xx. Misericordia et veritas custodiūs regē. et clementia roborat thronū eius. Unū Virgilius Ior mādo Eneam troianū romane vrbis fū datorem legū dicitur li. vi. Eneidos. Tu regere impio p̄los romane memeto. Nec tibi artes erunt paucis imponere mores. Parcere subiectis. et debellare superbos. Christus dñs noster est rex regū et princeps regum terre. vt dicitur Apocal. pmo.

Qui veniens ut nouus homo in mundū
noua precepta dedit mūdo. fm Grego. in
quādā omelia. Dedit aut̄ duplicita p̄cepta
que om̄ib⁹ q̄dragesimo die nativitas sue
in templo fecit. p̄poni et publicari. scz iusti-
clam supplicior̄ et clementia p̄mior̄. Nam
ip̄e venit reprobis in supplicium eternū. iu-
stis vero in vitā eternā. Path. xxv. Hinc
est q̄ cum christus esset p̄sentarus in tem-
plū ip̄o die purificatiois Darie. beatus
ille fener. Symeon ista duo de ip̄o preco-
nisabat dicens. q̄ ip̄e positus est in rui-
nā et in resurrectione. In ruinā reprobis.
et resurrectionē electis. ut ex ruina repro-
bi reportarent supplicia. et ex resurrectionē
iusti reportaret p̄mis. Que quidē audiens
parētes ip̄i. mirabatur merito de his
que dicebantur de illo. ut dicit euāgelius.
Super quo charitati vestre aliqua breui-
ter dicere p̄pono. Uerū quia ista absq; sal-
uatoris nostri auxilio facere non valeo.
Sicut em̄ dicit Bernardus sup cantica
sermone. viii. Predicatores non imperio
sed ministerio suo nobis exhibent noua
et mansuetā vba. deinceps vero manēs ī ipsis
ip̄e facit opera. Nec ille. Ep̄opter p̄ im-
petrāda sp̄issanti gratia tam mibi ad lo-
quendū q̄s vobis ad audiendū ad dēū re-
currant. scientes quia benignus est spiri-
tus sapientie et nō cōfuevit dissimilis esse
innocentibus se. Qui sepe et anteq; inuocet
dicit. Ecce assūm. inquit Bern. super can-
tica sermone. xv. in p̄ncipio. Quod ut asse-
quamur matrē grātiae salutem? dicētes ei.
Que maria grā plena zē. In euāgeliō p̄-
senti tria tangunt. Primo tangit paren-
tum ip̄i admiratio. cu dicit Erant pater et
mater eius mirantes. Secundo Symeo-
nis de ip̄o vaticinatio. cu dicit Et bene-
dit illi Symeon. Tertio Anne prophe-
tisse confessio. cum sequitur. Et erat Anna.

Dixi primo

q̄ in euāgeliō p̄-
senti tangit p̄mo parentū ip̄i admiratio.
Unde dicit Erant pater et mater ei⁹ miran-
tes circa quod sciendū q̄ cū Maria vir-
go q̄dragesimo die post partū ip̄i iuxta le-
gis p̄ceptū venisset in templū ad offeren-
dū ip̄m cū oblatione in lege descripta. scz
cū colubis vel turturib⁹ aut agno. Exiū
Symeon qui tūc ministrabat in templo
veniens in ip̄u accepit puez ī vlnas suas.
et gratias agēs deo q̄ meruit videre ip̄m
promissum patrib⁹ antīq; cecinit canticiū
nouū carmen deo nostro dicens. Nūc di
mittis seruū tuū dñe. Que om̄ia vidētes
et audientes parentes ip̄i mirabant. Et
hoc est quod dicit Erant pater et m̄r̄ eius.
Pater scilicet Joseph. qui fuit pater p̄pati-
uns ip̄i et nutritius. Unde Luce. iii. dicit
q̄ ip̄s p̄cupabat filius fabri. Bonus faber
pater ip̄i. non Joseph q̄ fabricabat ligna.
sed d̄ens qui fabricatus est auroram et so-
lem. et cetera sidera. Et mater eius. id est
beata virgo Daria. que fuit vera mater
christi. eo q̄ om̄ia ad conceptionē requi-
sita. que vera mater dare potest puerū mi-
strauit. ut dicit Damascen⁹. Miraban-
tur aut̄ non quia ignorarent infantez illū
mundo. pastoribus rudibus. et deuoris
magis. Secundo mirabantur. quia non so-
lū ab angelis. sed etiā ab hominib⁹ cōco-
diter iam laudabat. vt a Symone et An-
na et pastorib⁹. Tertio mirabantur. q̄ quan-
to ulterius tanto plura cognoscebant de
eius maiestate diuinitatis. Nō ergo erant
mirantes dubitando. sed assentiendo et
congaudendo. Intra illud Tunc mirabi-
tur et dilatabis cor tuum Isaie. lx. Lauta
que dicebant de illo. Omnia em̄ mirabi-
lia circa ip̄m. Mirabilis nāq; erat conce-
ptio. q̄ p̄ter ordinē et supra naturā sine vi-
ro et de v̄gine sola. Quod Aug⁹ dicit mi-
rabili⁹ q̄ mundū creare Mirabile nomē
habuit. quia ih̄s. quod interpretat̄ saluator.
Path. i. Iose em̄ salutū faciet p̄lm̄ suū; a
petis eoz. Magnū mirabile q̄ tam exilis
infantulus videbat q̄ ramen saluorū mū-
di p̄dicabat. Vnde in ps. Admirabile est no-
mē ei⁹ admirabilis. de fortis. p̄nceps
pacis. pater futuri seculi. Mirabilis fue-
rū ista. homo fragilis et de fortis. filius
pauperis et princeps pacis. in tempore
et pater futuri seculi perpetu⁹. Mirabilis
etiā fuit eius tota vita. Unde de ip̄o dicit
Hester. xv. Valde mirabilis es dñe et fa-
cies tua plena est grāz. non vnius grē sed
om̄iniū grāz. Ab eo em̄ pcedunt om̄es di-
uisiones grāz. fm mensuram donatiōis.
Unde ip̄e fuit fons et origo om̄iū fr̄ntū
et gratiarū. ut dicit Bernard⁹ sup cantica.

¶ Dñica infra octa.natiuitatis christi

Anotadū q̄ tria fuerūt mirāda circa xp̄m. scz q̄ dicta sūt d̄ eo. H̄cō q̄ dicta sūt ab eo. Tertio q̄ facra sunt ab eo. Dicta aut̄ erāt de xp̄o multa p̄ patriarchas & p̄ phas M̄. Jacob p̄dīcūt eū diu ante venturum. Bēn. Nō auferet sceptrūt de iuda. Similiter Halāt vocant eum stellā ex Jacob. Sili Isaias vocavit eū florē et matrem eius r̄gam. sup quē florē requiescebat debēbat sp̄s dñi. Quod v̄tq̄ mirabile sat̄ est. Patriarche etiā multa figurabāt d̄ eo. De q̄bō longū esset tracare. q̄ oia m̄r̄ non ignorabat. sed sp̄s sancto docta pfecte sciebat. Et ideo nō mirabat. q̄z ista eō sūt dicta. sed q̄z ista excedebat sup̄a intellectū. licet nō supra fidem. Mirāda etiā erāt q̄ dicebāt d̄ eo ab Elizabeth que sp̄sco repleta prophetauit mariā esse matrē dñi et xp̄m esse benedictū fructū r̄tr̄is eius. Similiter mirāda erāt dicta p̄ Zacharia et pastores. vt dicti. Et similiter mirāda erāt que dicta sunt p̄ magos q̄ dicebāt. Ubi est q̄ natus est rex iudeoz. Vidiūt stellā eius in oriente et venim⁹ cū munib⁹. H̄cō miranda erant que dicta sūt a puerō xp̄o. Nam eius r̄nsa & sermones q̄ pferebat verbēbat hoīes in stuporem. Unde Lūc. iiij. Stupebāt aut̄ oēs qui audiēbat sup̄ prudentia et responsis eius. & videntes amirati sunt. Mirabant̄ indei q̄no l̄ras sciūsset cū no didicisset Ioh. viij. et Luce. iij. M̄nes dabāt illi testūonūt & mirabant̄ in p̄bis ḡre que pcedebant d̄ ore ip̄i⁹. Tertio mirāda erāt q̄ dicta fuerūt ab eo. Fecit eīm mirabilia in vita sua. Eccl. xxii. Mirabant̄ eīm turbe dicentes. Bene om̄ia fecit et surdos fecit audire et mutos loqui. Marci. viij. Un̄ p̄. ad ip̄s⁹ facra cōtemplāda inuitādo dicit. Venite et videte opa dñi q̄ posuit. prodigia sup̄ terē. Utere prodigia et mira. Prodigia q̄a futura gaudia p̄tendūt. et mira sunt q̄z nulli alteri nisi sibi cōueniūt. inq̄t Peldenē sup̄ p̄bō p̄dicto. In omnib⁹ itaq̄ dicens & facio mirabilis apparet xp̄s. vt de eo p̄s dicat. Mirificauit dñs scz d̄ p̄f. sanctus suū. scz filiū suū. q̄ anthonomasice & simpliſter sine quoq̄cunq̄ addito d̄ sanctus. eo q̄ ip̄e naturaliter et ab eterno in essentia sua nō participat in d̄ sanctus. Unde Luce. i. Quod eīm nasceſt ex te sanctus. vobis tūlūt filius dei. Unde Innoç. sup̄ p̄bō p̄s. p̄dicto. Mirificauit dñs pater xp̄m q̄ est sanctus sanctoz. i. mirabilez fecit octo modis. scz in cōceptiōe Pie. xxxi. Reauit dñs nouū sup̄ terra. femina circūda bit vix. Intulēr̄ ibidē. ḡremoyteri sui. Item mirabile fecit eū in nativitate sua. quia porta clausa extinuit. Zech. xliii. Por ta hec erit clausa intrāti & extinuti. Tertio in p̄dicatione Ioh. vij. Numquā sic locutus est homo sicut hic loquit̄. Quarto in passione sustinēdo Iſa. l. Posui faciē meā ut petrā durissimaz. Quinto in morte eleminta mirādo Parb. xxvij. Sol obscuratus est & petre scisse sunt. Sexto i. resurrectione eūz celeriter resuscitando. Psal. Non derelinques animā meā in inferno. Seprimo. q̄ sepulcro clauso exiuit. Itez in ascensione faciendo eū ascendere in celum cuž triūphō Iſa. lxij. Quis est iste q̄ venit de edom tuncris vestibus. Nec ille. Dērō ergo parentes xp̄i mirabantur. videntes tam mirabilia iam de p̄nti. & credentes mirabiliora de futuro. ¶ B.

Dixi secundo q̄ in euange-
lio p̄nti conse-
quenter describitur Symeonis de chri-
sto vaticinatio. cuž subditur. Et benedic
illis Symeon. Tria facit Symeo. Primo
parentib⁹ christi benedic. Secundo de
christo predicti. Tertio Marie passionis
dolorē indicit. Unde dicit. Et benedi-
xit illis. felicer Marie et Joseph Syme-
on. Nec benedictio fuit ex affectu cōgau-
dendo bonis ipsoz. id est. Marie et Jo-
seph. Unde huius benedictiōis formam
expressam nō habemus. Sed benedictio
ista potest intelligi gratiarūactio. sic enim
benedit creatura creatori. ipsum grāruz
actiōib⁹ prosequēdo. Unde benedixit eis
id est. quasdaꝝ gratiarūactioes obrulit. p
eis deo. Erat enim consuetudo apud ui-
deos q̄ sacerdos circa oblationē pueri in
templo laudib⁹ et hymnis decanantis be-
nedicebar parentibus. Nec est. quandā
imprecationē salutis et p̄speritatis dirige-
bat pro eis ad deum. vt deus eos conser-
varet in bona vita et casto cōiugio et cōcer-
deret eis bona temporalia et consimilia.
Sed contra hoc videtur illud ad Hebre-
os. viij. vbi dicitur. Quod minus est a ma-
iori benedic. ergo Symeon non debuit
nec potuit b̄ndicere marie q̄ fuit eo maior

Respōsio. verū est q̄ h̄ maſ̄ benedicta mi-
norū. nō merito sed officio et mīſterio. et sic
fuit h̄. quia Symeon erat non erat maior
merito. tñ erat maior officio. qz sacerdos.
Est tamē hic sciendū q̄ triplex est benedic-
tio. Una qua creatura benedicit creatu-
rā. et hec fit bonū optando. Alia q̄ creator
benedicit creaturā bonū augendo. et hoc
vel in numero vel in merito. Sic enī cre-
scit ecclēſia. Alia est q̄ creatura benedicit
creatore vel laudādo vel bonū ei attribue-
do. et ita etiā maius a minori benedicitur.
Sequitur et dixit. s. ex revelatione spūſſan-
ci. p̄phetia q̄ sequit̄ ad mariam nō ad Jo-
seph. quia illa sola erat mater eius p̄a. sed
ille putari⁹ pater. **U**nde Marie incūbe-
bat cura maior de p̄po. Ideo dixit ad ma-
riā cōuertens sermonē ad eam p̄phetādo
de puerō. **E**cce positus est hic. i. chrl̄st̄ cō/
stitutus. nō p̄ cāz. sed p̄ occasiōne in ruinā.
Diosa. nō credent̄ q̄ eius p̄dicationē et
resurrectiōni et omnib⁹ alijs eius factis de-
trahēt. et ex hoc occasiōne ruine habebūt.
Et in resurrectionē multoz̄ in isrl̄. i. cōdē-
cū q̄ crediderint et a peccatis mūdati in
aia spūaliter surrexerint. **H**ecō in ruinā
vicioz̄. et in resurrectionē vtrū. Ab adā
enī vlsq̄ ad xp̄m regnauit peccatiū. Unde
p̄po adueniēt debuit ruere illud regnū
eu rege superbie dyabolo et remouari reg-
num vtrū. **R**oz. v. **H**icur p̄ inobedientiaz
vn̄iū peccatores cōſtituti sunt multi. ita
p̄ obedientiaz vn̄iū. iusti. st̄ituti sunt multi.
Terrio positus est in ruinā demōnū et in
resurrectionē multoz̄. i. angeloz̄. quoz̄
ruina regata est p̄ xp̄m. **Q**uarto in ruina
superborū. et in resurrectionē humilium.
Luce. i. **D**eponuit potētes de sede et exalta-
uit humiles. **E**ccl̄. i. **G**edes ducū supbo-
rū deſtruit. et federe fecit mites pro eis.
Quod facūt est tñc quādo ſugbos inde-
os reiecit et humiles gentiles aſſumpſit.
Cet in signum cui cōtradicetur ſez ab in-
cēdulis et crucifixorib⁹. **I**ſtud potest itel
ligi multipliciter fñm qđ multiplex ē signū
epi. Nam p̄mo signū ſuū est euangelium.
De quo in ps. Dediti metuēntib⁹ te signi-
ficationē ut fugiat a facie arcus ſez diuine
ſententie. **H**ic cōtradicetur mali christiani
q̄ contrariātur euangelio malis factis. cū
enī dicat Barth. v. **E**sto cōſentiens aduer-
ſario tuo dñ es ſecū in via. i. ſacré ſcriptu-

re fñm Aug. Scđm signū ep̄i fuerūt mira-
cula. **S**icut etiā de Stephanō Act. vi. dr
q̄ faciebat ſigna. **H**ic ſigno cōtradicetur
ab infidelib⁹ iudeis q̄ videntes ſigna con-
traderunt xp̄o Joh. xij. **L**um ergo vidis-
ſent tot ſigna nō crediderūt in eum. em̄o
blasphemauerūt ea dicentes. In beelze-
bub principe demoniorū ea facere. **T**ertii
ſignū ep̄i fuit vexillū crucis in q̄ ipē pep̄e-
dit. **D**e q̄ Hiercl. **L**euate ſignū. p̄dicare et
nolite celare. **E**t iſtud ſignū datum fuit in
ſignum rēcoſiliationis homīs ad deum.
Iſaie. viij. Propter hoc dabit dñs ip̄e yo-
bie ſignum. **H**ic ſigno cōtradicetur ingra-
ti q̄ rursum crucifigunt filiū dei in ſemel
ipſis. vt dicis ad Hebre. vi. **E**t tales vocat
apostol⁹ inimicos crucis ep̄i. **P**hilippe. viij.
Preterea xp̄s poſitus fuit in ſignū aliud
triplex. **S**ignū ſez paupertatis et būlity-
tis in preſepio. **L**uce. ii. **H**oc vobis ſignū.
iunuenietis infantē pannis inuolutū. **E**cce
paupertas. **S**ed huic ſigno contradicunt
ambitiosi taurari. **E**ccl̄. viij. **H**icur abomi-
natio ſuperbo humiliaſas. ira execratio di-
uiti paupertas. **S**ecundo poſitus fuit i gre-
mo viginat̄ in ſignum caſtirat̄. **I**a.
Dominus dabit ſignū. ecce ego concipet.
Hic ſigno contradicunt luxuriosi. **E**ccl̄. xxij. **S**u-
dit luxuriosus et displicebit ei. **T**ertio po-
ſitus est xp̄s in cruce in ſignū patientie et
obedientie. **T**ren. iii. **P**oſuit me q̄ ſignū
ad ſagittam. i. iudaic⁹ populus. **H**ic con-
tradicet impatiēntes et inobedientes. **E**t
ſic patet q̄ xp̄s poſitus est malis in ruinā
p̄ ſcandalū ip̄oz̄. q̄ tam ex dictis q̄ ex faci-
eius ſcandalizati ſunt. **Vñ. Iſa. viij.** dicit
Abr̄iſtus perra ſcandalū et lapis offendit-
nis. non p̄ cām ſed p̄ occaſionē. **S**imiliter
poſitus est in ſignū cui p̄tradidit a iudeis
a gentilib⁹ ab hereticis nō credentib⁹ ip̄m
verum mediatorē et a prauis. ſpiānis cō/
tradicentib⁹ ei p̄ vitā malaz̄. **A**d Licut. j.
Lonſiferē ſe noſſe dñi. factis autē negant.
Deinde Symeon cōuertit ſe ad p̄dici-
dū paſſionis dolore ſignū. **M**arie ex paſſi-
one ep̄i futurū. **U**nde dicit. **E**t tu amip-
ſius animaz̄ p̄transib⁹ gladius. **B**eda ſe
exponit. **G**ladius et dolor dominice paſſi-
onis p̄transib⁹ animā ip̄i tuam. i. tuuplo
Non enī potuit videre filiū crucifiſi ſine
doloris affectu materni. **S**ecundo ſi per/
traſlibit glaq̄ doloris ataz̄ tuāq̄ est ip̄lo.

¶ Dñica infra octa. nativitatis chrsi

christi. quia ipse dicit. Omnes anime mee sunt. Ezechiel. xviii. Tertio sic. pertransibit gladius doloris animam tuam. i. non figes in te perpetuo. sed cito transibit et cessabit vel finietur. Quarto sic. gladius doloris pertransibit animam ipsius. i. christi tyam. i. quia tu repuras veritatem. sicut Christo. quia ineffabili affectu amoris anima Marie erat anime Christi colligata. Sed Bern. exponit de gladio amoris. q. per Mariam trahiens venit usq ad nos. quia de plenitudine eius accepimus universi. Et his patet q. martyrum Marie fuit maius martirio quoque cum martyrum. Primo quia istud martirium amoris. alioz vero sanctorum fuit martirium fidei. Major autem est charitas quam fides. j. Lxx. viii. Secundo quia alii martyres passi sunt in corpore. ista vero in corde. Tertio quia passa est in parte impassibili scilicet in mente. sicut Hiero. in sermone de ei⁹ assumptione. Dolores enim q. effugit parturientes hos sustinuit christo copartes. ut dicit Damascenus et Anselmus. Quarto q. alii martyres passi sunt alijs instrumentis quam christus. ista codem cum christo. Quinto q. alii passi sunt post christum. ista sumul cum christo et in christo. idem ictu quam christus. Dabunt autem plures dolores successione. Primum ut hic quodammodo ei Symeon preuenient passionem christi. Secundum q. angelus ammonuit eam ad fugam cum Christo. Parvus. iij. Tertium habuit in amissione filii i. comitatu. Luce. iiij. Quartum in capitione filii peruidos. Quintum in flagellatione ipsius per pilatum. Job. xix. Sextum in crucifixione filii. Septimum quando ipm vidit lancea perforari. Istos dolores nos debemus habere per compassionem membrorum christi. quotiesq. tales iniurias videmus inferri toties debemus compati. quia quodcumq. minimo fit deinde sit christus fit. Barth. xxv. Deinde ponitur effectus et sequela prouenient ex huiusmodi passione doloris. Unde sequitur Ut reuelent ex multis cordibus cogitationes. Multorum namque cogitationes erat clausa et abscondita de christo usq ad tempus passionis eius et resurrectionis. que tunc paruerunt et reuelate sunt. Nam crucifixo christo reuelate sunt cogitationes iudeorum. Nam ante eius nativitate omnes Hessiaz expectauerunt. sed ipso nato quidam ipsi magister adheserunt et in eum crediderunt.

quidam vero respuerunt. Tunc ostensum est illud occultum maleficium iudeorum q. pri⁹ clausum habebat. Benedictus qui venit in nomine domini. nunc clamauerunt crucifice eum. Tunc reuelata est fragilitas apostolorum qui prius patiti erant et in morte et in carcere cum christo ire. tempore passionis relicto eo omnes fugerunt. Multorum ergo cogitationes reuelatae sunt. q. prius dubitabant dei filii. q. rividentes eum resurrexisse crediderunt. q. non posse facere non audebant. Et sic reuelate sunt cogitationes seu intentiones multorum quibus sevus quisque habuit ad christum in vita sua. Hoc enim patuit in passione sua. Quia inimici et increduli fuerunt scandalizati in Christo. Amici autem eius et fideles in fide fuerunt confirmati.

Dixi tertio q. in vobis euangelio describuntur cose querentes Anne prophetesse confessio. Unus subditur. Et erat Anna prophetissa. Ita confessio Anne fuit laudabilis testimonij de Christo. Unde licet esset mulier cuius de iure suspectum est testimonium nisi in certis casib⁹. Amen ista merito vite sue et spissanci illustratione meruit fieri testis christi et minister eius. Coluit autem christus hic mille testes. quia debuit habere multos contradictores. Unus dicit. Et erat anna. Describit eam tripliciter. Primo a gratia spiritus sancti. Unde dicit. Erat Anna prophetissa. Hoc dicit ad differentiam alias sanctarum feminarum eiusdem nominis. Fuerunt enim quinque plene laudabiles istius nominis. Prima fuit mater Samuelis prophetae. Reg. i. Secunda vero Naguel. Thobie. iij. Tertia vero vel mater Thobie. Thob. i. Quarta mater sancte Marie virginis gloriose. Quinta fuit filia Phanuel. et h. Unde secundo canit descripta dignitate nature. dicit. filia Phanuel. de tribu asser. qui asser erat unus de duodecim patriarchis. et octauus in ordine inter eos. Et sic commendatur a generis nobilitate. Sed dices. tamquam est vanum. cum omnes simus de uno terre nobiles et ignobiles. Rursum q. nobilitas multum facit ad hoc ne homo a mortali malorum suorum de generaret. et in eo est appetenda. ut dicit Dionimus. Tertio commendat eam a sanctitate vite. que pessimaliter in diebus multis. id est. praeuecte etatis erat. et ex hoc erat magis honorabilis. quia persona senis honorabilis.

Lenici rit. Item ex hoc erat magis fide digna. Job. xii. In antiquis est sapientia Et vixerat cum viro suo annis septem. et non plus. a virginitate sua. id est. a tempore amissione virginitatis sue. Et hec vidua erat usq; ad annos octuaginta quatuor. Et ita fuit in statu virginali. coniugali et viduali perfecta. Que non discedebat a templo id est. a loco vicino templo. Slosa. quia circa templum frequens erat. ideo eam non discedere dicit. non qd ad horam non discesserit. Jejunus quo ad se et obsecrationibus quo ad deum. Vel ieiunis contra peccata carnis obsecrationibus contra peccata cordis. seruens deo. scilicet die ac nocte orans. de die em ieiunabat. et nocte orabat. ps. In die mandauit dominus misericordia sua et nō te cantici eius. Probabile etiam est qd multas elemosinas faciebat. Hec igitur Anna supueniens ipsa hora qua Symeon suscepit puerum et benedixit deum. Supueniens ergo spiritu sancto duce confitebatur domino. id est laudabat deum p tanto beneficio. Ps. Confitebor tibi domini in toto corde meo. Et loquebatur de illo. instruens populum. omib; scilicet fidelibus qui ingerendo per alienigenae granatae liberationem populi et ciuitatis expectabat. promittebat em per christum in proximo liberatione a dyabolo. Et ut perficeretur omnia eum legem moysi que requirebant ad purificatione Lenitici. reuersi sunt in galileam. non statim. sed post septem annos. Nam sicut dicit Mattheus parentes christi ammoniti per angelum. recesserunt in egyptum. Ibi ergo erant usq; ad obitum Herodis septem annis. quo mortuo reuersi sunt in galileam ciuitates suā nazareth. et habitabant ibi. Nazareth autem interpretatur flos. Ad significandum qd christus qui erat flos de radice Jesse descendens debuit habitare nō alibi qd in florida ciuitate. ut eius conuersatio esset florida. Biem volnit conuersari ubi conceperat de spiritu sancto. Puer autem commendat hic eum quantum ad pfectum corporis. Tercundo quantum ad pfectum anime. Profectus corporis erat. quia cresebat. scilicet corpore. et confortabatur. id est. robustabar infantilia membra. vel confortabatur spiritu sancto. Sicut etiam Lucc. xxviii. Apparuit ei angelus confortans eum. id est. eum hominem. quia in eo habitat omnis plenitudo deitatis corpora

liter Colloc. ii. Plenus sapientia quam ad intellectum. et hoc in quantum homo. non in quantum deus. Et gratia dei erat in illo. id est. in Christo eum qd homo quantum ad affectum. Job. i. Plenum gratia et veritate. Et non plenus sapientia. quia in eo sunt oes therarii sapientie et scientie absconditi. Ad Coloss. ii. Moraliter in euangelio tanguntur tres status ad nostras informationes. scilicet actiuos et secularios. deuotos et spiritualium. contemplatiuos et claustralium. Actiuos et cularies significant per parientes christi. scilicet Mariam et Joseph. Maria interpretatur amara. et significat amaritudinem copunctionis et contritionis. Juxta illud. Magna est velut mare proprio tua. Et hoc pertinet ad incipientes. Secundo Joseph interpretatur a crescente. et significat profectum in virtutibus. in quibus debent crescere actiui quantum ad proficientes. Juxta illud. Ibunt de virtute in virtute. Tertio Christus significat perfectos. De christo enim dicit qd sunt plenus sapientia. et gratia dei erat in illo. Que duo perficiuntur hominem. Nam plenitudo sapientie fugat ignorantiam a gedorum. plenitudo gracie fugat culpam noxioum. Secundo deuoti et spiritualis significantur per Symeonem. Symeon enim interpretatur confitens. seu laudans. et hoc est spiritualis. qui semper debent instare divinis laudibus. Juxta illud. Semper latus eius in ore meo. Et sicut Symeon predicit Christus est in ratione malorum. et in resurrectione bonis. Sic spiritualis et specialiter predicatorum est predicere malis supplicia. bonis vero premia. Juxta illud. Et qui bona egerunt ibunt in vitam eternam. Qui vero mala in igne eterni. Matth. xxv. Ibunt hi in supplicationem eternam. iusti vero in vitam eternam. Tertio confratitius et claustrales significantur per Annam viduam. Vidua enim est desolata omni consolatione. et cōtempita ab omnibus etiam suis. Unde. i. Thimo. v. dicit apostolus. Vidua desolata speret in deum. Dicit ibi Horat. Desolata. nō babens domum. vel sa militiam. Vel desolata. id est. a suis preceptis. et mundi solario destituta. speret in deo. id est sperare debet in deo. et instet obsecratus tempore diei et noctis. id est. operatus officium claustralium. Ecce verum carentia domini vel familie proprie. licet in

Fonica infra Octa. natiuitatis Christi

comuni ista haberi possint Actu. iiiij. Erat illis omnia communia et nihil proprium esse dicebant. Secundū est desolatio primo. Ytta illud Qui nō reliquerit p̄m̄ et mār̄ p̄ me nō est me dignus. **Dath.** Tertii est ut totaliter spem ponat in deū. nibil dē sentib⁹ vel crastinis solicitando. Unde Philipeñ. iiiij. Nihil solliciti sitis. Et Dath. vij. Et de vestimento quid solliciti estis. **Hinc p̄s.** dicit. Iacra cogitatum tuū in domio et ipse te enuit. Specia liter tamē hic instruunt virgines cōiuga/ reet vidue in ista Anna. Virgines in eo p̄ mo ut virginitatis sue castitatem seruent integrā v̄sq ad cōiugium. sicut ista d̄ qua hic dicas p̄ virginitatem suā seruant v̄sq dum viru diceret. Et dicit Jacob⁹ d̄ Al/ exandria q̄ seruanit eam trēdecim annis et tunc fuit nupta. Sed de multis verum est hodie illud Hieronimi ad Paulam et Austochii in ep̄la. q̄ plurime p̄nelle p̄n̄ sūt vidue q̄ nupte. Vult dicere q̄ p̄n̄ virginitatē perdunt q̄ nubat viris in matrimoniō. Secundo cōiugate informantur. vt cū viris suis caste viuant et continentur. carnē suā nō diuidendo in plures. Unde Hen. ii. dicit. Erunt duo. nō tres vel quorū in carne una. Ita em̄ septē annis sic vixit cum viro suo. Tertio informantur vidue ut post mortē maritorū deinceps continetur et deuotriū viuāt. christo adhērētes in virutib⁹ spūalib⁹ et corporalib⁹. Et hoc exemplo Anne que habuit in se septē virtutes. quas etiam describit apl̄us. i. Thimo. v. Prima est spes de deo. q̄ debet eis esse loco viri. Unde dicit hic. Et hec vidua id ē separata a viro et adhērēs deo erat. i. Thimo. v. Quae de vidua est speret ī deo. Secunda eras diuina et sit in p̄posito fīca. Unde. i. Lor. vii. Dico autē viduis et in iupitis. boni⁹ est si sic permanescint. Nō em̄ debet esse vidua ad annū vñū et tandem nubat sed ut in viduitate persevereret. sicut hec que vidua erat v̄sq ad octuaginta quatuor annos. Et sicerat centū et quatuor annos in toto. Tertio ut frequenter ecclēsiā. Istēm̄ quasi semimontialis et colore vestīū. et ligatura capitī. nisi q̄ professio deest. Unde ista non discedebat de se p̄lo. Quartio debet fugere mūdi delicias et vacare letūns. per que libidines extinguat. **Dath.** vij. Dabebat iudicib⁹ ciliū. et ier-

inuabat omnib⁹ dieb⁹ vite sue. preter nec/ menias. id est festa et sabbatū. **Dincapl̄s** dicit. Q̄ vidua in delicijs viuēa mortua ē. j. Thimo. v. **Lira.** id est. p̄ce morē spūalē est. **Borra.** Unens vite nature in corpore mortua est vita grē in anima. cuius sepul/ crū est corp⁹ delicij vacas. **Lor.** viii. Si fm̄ carnē riceris moriemini. Quirto de/ bet orationib⁹ insisterē. Unde ista insiste/ bat die ac nocte. **Borro** ut sit elemosinis intēra. j. Thimo. v. **Sisancor** pedes la/ uis si hospicio recepit. Unde d̄ Anna dici/ tur q̄ seruebat. qd̄ intelligi de seruitute pietatis. que ad omnia valer. j. Thimo. iiiij. Optimum debet intendere ut nō sit ociosa. j. Thimo. v. Non solū ociosed et verbose. id est. plene v̄bis inutilib⁹. loquentes que nō oportet. **Borra.** id est. turpia et religio/ ni nocua. Unde d̄ Anna dicas q̄ instabat obsecrationib⁹. i. dininis allocutiōib⁹. non bumanis p̄fabilitationib⁹. **Lor.** vii. Que igūt mulier solura esta lege viri sui inedita re debet ī lege dñi die ac nocte. In lege dei nō verbis seculi et fabulis vanis. **C** hic occurrit tria dubia. Primum est vtrū deus possit esse auctor mali et ruine alicuius vel damnationis. Respondeo. Q̄ aut queris de causa per se. aut de occasione seu causa p̄ accidens. Item aut queris de malo culpe. aut pene. Et tūc dicendum. q̄ loquendō d̄ malo culpe. de⁹ nunq̄ ē auctor mali culpe. et p̄ cōsequēs nec damnationis vt causa p̄ se. licet bene sit interdū causa p̄ occasionē. non v̄tq̄ p̄ occasionē daram et bonitate sua. sed acceptaz a malitia liberti arbitrii. Unde sic iudei in verbis xp̄i bo/ nis et factis suis sanctis fuerunt scandala/ lisati. et ita sumiserūt occasione damnatiōni ex christo. sed ipse non dedit eis eam nec intendebat nisi eo p̄ salutem. Sed lo/ quando de malo pene deus est causa pene Quia fm̄ eius iusticiā mala culpe ordinātur sub pena. Et sic ducante iusticia deus fecit et instituit mala penaz diuersar⁹ sine temporaliū p̄sentij sive eternorū et futu/ rorū. Unde illud. Non est malū in ciuita/ te quod deus nō fecit. Secundū dubiū vtrū dei voluntati possit aliquid resistere. Respondeo q̄ voluntas dei est duplex. scilicet voluntas signi. vt est in p̄ceptis et consiliis. que sunt signa sue voluntatis. et tali bene potest quis resistere cōtemnēdo.

f 2

vel obmittenndo vel negligendo seruare p
cepta vel consilia sua. sicut fecerunt iudei.
De quibus Actu. vii. dicit Stephanus. Du
ra ceruice vos semp resistitis spirituisan
cro. Alia est voluntas beneplaciti. ab eter
no int̄a a deo. Et huic nullus potest re
sistere. Unde Job. vii. Si subuerterit om
nia quis resisteret ei. qualis di nullus. Et Pe
ster. viii. Non est qui possit resistere volun
tati tue. dominus omnium tu es. Et tali volu
nati non potest quis contradicere. Et id no
tanter dicit in littera. Positus est in signū
cui contradicet. id est. bene stat q̄ voluntati
signi contradicet. Et hoc de facto non non
de iure. sed non voluntari beneplaciti. Ter
cium dubium. Utrum mulier iaceat in eccl
esi publice predicare. ex quo Anna h̄ de xpo
in templo multa predicauit. Respondeo q̄ no.
Unde. I. Cor. viii. Mulieres in ecclesia
raveant. Quātē de Anna dicitur dicendum
q̄ priuilegia paucorum legem communē non fa
ciunt. Hoc enim sicut priuilegium speciale ppter
eius sanctitate r merita vite. Unde. Thib
mo. ii. dicitur. Docere mulieres in ecclia nō
permittit. Et ratio fīm. Loram ibidē. Quia
si loquitur magis incitat ad luxuriam. sicut
dicit gloria Eccl. ix. Colloquium erit sicut
ignis ex ardescet. Unde Chrysostomus. Edi
cuit quādōque mulier virum. et omnia sub
uersa sunt. Alia etiā ratio potest reddi fīm
eundē Chrysostomus. quia hoc gennis mu
lierum nimis loquax est. Tertia rō. quia i
ea minus rigor ratio. Unde Lira sup lo
cum apostoli pdictum dicit. Quia docere
est opus sapientis. Sapientia vero nō ri
ger in mulierib. de communi cursu. Quar
ta ratio. Quia fīm Liram sup. i. Cor. viii.
Mulier naturaliter est subdita viro. Iō
non debet p̄cipere sed audiē. Quinta ra
tio. quia si iste modus esset in ecclesia. tūc
videretur esse similis ordo in ecclesia qui
apud gentiles vbi in templis veneris et
dyane mulieres pdicabant. Et sic fīm Li
ram videtur ecclesia sumpsisse ordinē suū
a genitib. nō a iudeis. cū tamē salus a in
deis est. Ioh. viii. Sexta ratio. quia mu
lierib prohibetur quod est minus. scilicet que
rere publice in ecclesia. igitur quod est ma
ius. De primo habef. I. Cor. viii. Si autē
voluerint discere. domi viros interrogēt.
Septima ratio. quia fīm Liram prohibe
tur eos adiuvatio fīm leges. igitur predica

tio a fortiori. Concludendo igitur dico q̄
aplūs probabit quatuor mulierib. Primo
publice viros docere. vt. i. Thibmo. ii.
Secundo in ecclesia loqui vel prophetare
i. Cor. viii. Mulieres in ecclesia raveant
Et si dicāt. Et tamen aliq̄e mulieres sue
rūt prophetisse. vt. Delabora. Judicium. v.
Et in novo testamēto quatuor filie Abi
lupi. Act. xxi. Item Magdalena legitur
in partibus Marsiliie predicasse. Respon
deo q̄ priuilegia paucorum legem comūne
nō faciunt. Tertio prohibent mulierib
ris p̄esse. Ephe. vi. Mulieres viris suis
subditae sint. Quarto mulieres debent ve
lato capite orare. i. Cor. xi. Omnis mul
ier orans aut prophetans no r elato capite
detur pat. caput suum.

Dñia infra octanas natitas. xpi. II

Hermo. XIII

Chāt pater et ma
ter eius mirantes super his q̄ di
cebantur de illo. Luce. ii. capitulo
Celestium secretorum scrivator mirabilis
ille magnus pater Augustinus ostendens
opera dei non esse mirabilia. libro. xxi. de
cūitate deis sic ait. Hic ut non fuit impossibi
le deo quas voluit creatures instituere.
Hic nec ei est impossibile quando volue
rit quas instituit naturas mutare. Nec ille.
Vnde dicere Augustinus. & considerata
dei omnipotentia in se nulluz opus ab eo
factum est mirabile. Verūtamen oga dei
et alia parte sunt boninib. multum mira
bilia. Nam licer in rebus mirabilib. tota
ratio facienda est potentia facientis. vt du
cit Augustinus in lib. x. lxxviii. questionū
et in epistola ad Volusianū. Tamen ratio
humana mirabiles res reputat quarū ra
tionē et causas inuestigare non valeret co
prehendere non potest. Paratime vero de
talibus admirat que preter cursum natu
re contingunt. vel quia rara sunt. vel quia
nimis pulchra. vel quia nimis magna. vt
quia nimis parva. vt dicit Hugo in libro
de operibus trium dierū. Quia igitur om
nia que contigerunt circa natiuitatem chris
ti fuerunt preter cursum nature. vt est ge
neratio. et virgine ipsa manente illibata.
Fuerunt etiā rara. quia a seculis inaudi
ta. Fuerunt nimis pulchra. quia speciosus.